

Sygnatura akt II K 1610/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

29 września 2020 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jarosław Staszekiewicz

Protokolant: Karolina Pałka

po rozpoznaniu na rozprawie 3 III i 29 IX 2020 roku sprawy

S. P.,

syna Z. i L. z d. K.,

urodzonego (...) w Ż.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 sierpnia 2019 roku w S. na ul. (...), woj., (...), poprzez rzucenie telefonem w L. S. oraz jej szarpanie i przytrzymywanie spowodował u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia i rany prawego łuku brwiowego, stłuczenia czoła i stłuczenia obu ramion w postaci wielomiejscowych zasiniień, które to spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni,

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego S. P. za winnego popełnienia zarzucanego czynu, opisanego w części wstępnej, to jest występku z art. 157 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 157 § 2 k.k., wymierza mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

II. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1610/19	
1. <u>USTALENIE</u> <u>FAKTÓW</u>			
1.1. <i>Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. P.	13 sierpnia 2019 roku w S. na ul. (...), rzucił telefonem komórkowym w L. S., a następnie szarpał ją i przytrzymał, którymi to działaniami spowodował u niej stłuczenie i ranę prawego łuku brwiowego, stłuczenie czoła oraz stłuczenia obu ramion, skutkujące wielomiejscowymi zasinieniami, co łącznie naruszało czynności narządów ciała na mniej niż 7 dni	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
rzucenie przez oskarżonego 13 sierpnia 2019 roku w pokoju znajdującym się w budynku przy ul. (...) w S., telefonem komórkowym w głowę pokrzywdzonej oraz szarpanie jej i przytrzymywanie	wyjaśnienia S. P.	71-73 i 104	
zeznania L. S.	2-3		
protokół oględzin	8-14		
kopia karty informacyjnej	15		
kopia "niebieskiej karty"	20-25		
zeznania K. K.	26-27		

opinia	37		
zeznania W. P.	41-42		
wystąpienie u pokrzywdzonej w wyniku trafienia telefonem w głowę oraz szarpania i przytrzymywania obrażeń w postaci stłuczenia i rany prawego łuku brwiowego, stłuczenia czoła oraz stłuczenia obu ramion skutkującego wielomiejscowymi zasinieniami, co łącznie naruszało czynności narządów ciała na mniej niż 7 dni	protokół oględzin	8-14	
kopia karty informacyjnej	15		
opinia	37		
wcześniejsza karalność oskarżonego	dane o karalności	49-52	
2. <u>OCena DOWODÓW</u>			
2.1. <u>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania L. S.	zebrane w sprawie dowody w ten sam sposób przedstawiają przebieg zdarzenia. Relacje świadków - K. K. oraz W. P. opisują reakcję pokrzywdzonej na zajście, jak również przytaczają	

jej wersję przebiegu wypadków. Pozostaje ona w zgodności z dowodami z dokumentów - kopii karty informacyjnej, kopii "niebieskiej karty" oraz protokołu oględzin - jak również z opinią. Ekspertyza pochodzi od osoby dysponującej wiedzą fachową, oparto ją o informacje, co do stanu zdrowia pokrzywdzonej, nie jest niejasna, niepełna, czy wewnętrznie sprzeczna. Wspomniane dokumenty, jak również dane o karalności oskarżonego, pochodzą od uprawnionych podmiotów, zostały sporządzone w prawidłowej formie. Zeznania świadków są spójne. Poza pokrzywdzoną, osoby te nie miały wyraźnego interesu w fałszywym przedstawianiu okoliczności zajścia.

Wyjaśnienia oskarżonego, choć zawierają deklarację o nieprzyznaniu się do zarzucanego czynu, w istocie w ten sam sposób co inne dowody przedstawiają to, co zaszło 13 sierpnia 2019 roku. Opis zdarzenia jest zaprezentowany z punktu widzenia S. P., ma również tłumaczyć jego zachowania. Potwierdza jednak, że oskarżony rzucił telefonem komórkowym w kierunku pokrzywdzonej, że następnie chwycił ją za ramiona i przytrzymał. Jest to zgodne z

		pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie.	
protokół oględzin			
kopia karty informacyjnej			
kopia "niebieskiej karty"			
zeznania K. K.			
zeznania W. P.			
opinia			
dane o karalności			
wyjaśnienia S. P.			
3. <u>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</u>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	punkt I	S. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
z ustaleń, opartych na zgodnych dowodach wynika, że podczas sprzeczki w pokoju mieszczącym się w budynku numer 15a przy ulicy (...) w S., oskarżony rzucił w kierunku L. S.			

telefonem komórkowym. Ciskając takim twardym i stosunkowo ciężkim przedmiotem z niewielkiej odległości w stronę głowy innej osoby z pewnością godził się, że ją trafi. Zatem samo uderzenie pokrzywdzonej telefonem oraz wynikający z tego uraz łuku brwiowego i czoła objęte były jego zamiarem ewentualnym. Następnie, choć kobieta chciała opuścić pomieszczenie, oskarżony zatrzymywał ją tam, przytrzymując za ramiona. Nie stanowiło to próby udzielenia jej pomocy, skoro pokrzywdzona nie chciała jej przyjąć od S. P.. Wiedział on o tym, a więc urazy spowodowane przez to przytrzymywanie, szarpanie, były skutkiem jego umyślnego działania. Skoro opisane obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni, to całość ocenianego zachowania należało zakwalifikować jako występki z art. 157 § 2 k.k.

4. **KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie**

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----------	--------------------------------	--	-------------------------

S. P.	punkt I		<p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none">- wcześniejsza karalność oskarżonego - wiele razy popełniał on przestępstwa, za które wymierzano mu kary pozbawienia wolności, w tym bezwzględne. Przy ocenie tej okoliczności należy mieć na uwadze, że ostatni wyrok skazujący zapadł przeciwko oskarżonemu w 2015 roku a więc cztery lata przed ocenianym czynem,- skierowanie ataku przeciwko kobiecie i to pozostającej w bliskiej relacji ze sprawcą. Naruszone zostały więc dobra osoby, która ufała S. P., nie spodziewała się agresji z jego strony. <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none">- postać zamiaru sprawcy, który jedynie godził się na spowodowanie urazów u pokrzywdzonej - najpierw odrzucając ze złości w jej kierunku telefon komórkowy, a następnie przytrzymując ją (w jego mniemaniu), by się uspokoiła i można było udzielić jej pomocy. Oznacza to, że do naruszenia zdrowia L. S. doszło w wyniku działania oskarżonego z przesadną siłą i gniewem, którego skutki przewidywał i godził się na nie,- postawa pokrzywdzonej po zdarzeniu - dwa tygodnie później
-------	---------	--	---

oświadczyła, że nie domaga się ścigania oskarżonego (k. 31). Należy zatem wnioskować, że jej interesy nie muszą być zaspokajane przez skazanie S. P.. Znaczenie jej oświadczenia jest o tyle istotniejsze, że z zasady ściganie czynu z art. 157 § 2 k.k. odbywa się z oskarżenia prywatnego. Wola pokrzywdzonego jest więc decydująca dla wszczęcia i kontynuowania postępowania o taki czyn. W niniejszej sprawie dochodzenie prowadzono w oparciu o art. 157 § 4 k.k. Jednak warunki, o których mowa w tym przepisie, istniejące na początku procesu, nie są już aktualne - oskarżony i pokrzywdzona nie mieszkają ze sobą, nie pozostają w stałym związku. Nie oznacza to, że obecnie czyn powinien być ścigany z oskarżenia prywatnego lub na skutek objęcia go ściganiem przez prokuratora, jednak wynika z tego, że wola L. S. powinna mieć fundamentalne znaczenie dla określania zakresu odpowiedzialności sprawcy. Skoro pokrzywdzona nie chciała, by został on za swój czyn ukarany, to kara mu wymierzana nie powinna być zbyt surowa.

Z podanych powodów, w szczególności biorąc pod uwagę postać zamiaru sprawcy oraz

		<p>postawę pokrzywdzonej, sąd zdecydował wymierzyć S. P. karę łagodną rodzajowo i jeśli chodzi o wysokość. Ma ona zaznaczyć, że oceniane zachowanie było bezprawne, że wyrządziło szkodę. Nie musi jednak być surowa, biorąc pod uwagę to, że oskarżony porozumiał się z L. S., że uzyskał jej cofnięcie żądania ścigania. Orzeczono więc wobec oskarżonego karę 50 stawek dziennych grzywny. Wysokość stawki dziennej określono na 10 złotych – oskarżony zarabia 900 euro miesięcznie, ma na utrzymaniu syna, nie posiada majątku.</p>
7. <u>Koszty procesu</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
punkt II	oskarżony pracuje za granicą, uzyskuje tam niewysoki dochód, nie posiada majątku. Ma na utrzymaniu dziecko. Nie byłby w stanie ponieść kosztów procesu i dlatego, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolniono go od ich zapłaty.	
5. <u>Podpis</u>		